

'PÅ SØNDAG' NYTÅRSDAG

MOGENS GOTTFRED JENSEN

Da otte dage var gået, og han skulle omskæres, fik han navnet Jesus, som han var blevet kaldt af englen, før han blev undfanget i moders liv.

Luk. 2,21

NAVNET JESUS

TANKEN

Det lille, korte evangelium, vi har hørt, har jo ikke særlig meget med det nye år at gøre. Men det er der ikke noget at sige til, for det evangelium er slet ikke valgt til nytårsdag.

1. januar var i forvejen en helligdag, nemlig Jesu omskærelsesdag, og det har den været i århundreder. 1. januar har altså to slags indhold: For det første det indhold at Jesus blev omskåret og fik navn, da han var 8 dage gammel. Og for det andet det indhold, der følger med et årsskifte.

TROEN

Så sidder vi her igen på en nytårsdag. Et helt år er gået siden sidste nytårsdag. Hvor er det blevet af, spørger nogen? Puha, det var vel godt, at vi slap af med 2022 med al dens corona, krig og inflation, tænker andre. Atter andre tænker: 2022 var det år, lykken vendte for mig, og nu tør jeg se fremad. Sådan sidder vi her med hver vores bagage og i hver vores stemningsleje. Men vi sidder her også sammen med en anden, nemlig ham, som kom julenat. Ham som vælger at flytte ind hos os på denne jord. Ikke bare på et lille julevisit. Han bliver hos os til det sidste.

Kan det egentlig ikke være bedøvende ligegyldigt med Jesu omskærelse? Det er jo en jødisk skik, tænker du måske. Overhovedet ikke, for evangeliet om Jesu omskærelse og navn er nemlig evangeliet om, at der ikke bliver givet dispensationer for Guds Søn, da han blev menneske. 'Da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn', skriver Paulus (Gal. 4,4), 'født af en kvinde, født under loven'. Det vil sige Moseloven med alle dens mange bestemmelser. Allerførst bestemmelsen om, at hvert nyfødt drengebarn skal have forhuden fjernet senest otte dage efter fødslen, og derved indlemmes i Guds pagt med Israel.

Hele denne lov, som var beregnet for syndere og givet til syndere, den lov går Guds Søn solidarisk ind under. Han, den eneste, der ikke behøvede nogen lov over sig, han gik frivilligt ind under loven. Blev omskåret på syndermanér. Sådan gik Jesus villigt ind i det folk, han blev født ind i. Han ønskede ingen dispensation, men gik ind under folkets lov. Den lov, der 33 år senere skulle dømme ham, forbande ham, korsfæste ham og slå ham ihjel. Jesus Kristus blev født under loven! Der går altså en lige vej fra Jesu omskærelse og til hans korsfæstelse. Han udgød sit blod ved begge lejligheder. Han gik ind under den lov, der senere skulle bringe ham til korset. Ved at blive omskåret, tog han det første og afgørende skridt på den vej, som endte på Golgata. Jesus Kristus ønskede ingen dispensationer.

Hele livet, levede Jesus under loven, og det liv tog sin begyndelse 8 dage efter fødslen. Derfor er der også dyb mening i, at det var ved sin omskærelse, han fik navnet Jesus, det navn som betyder 'Gud frelser.' Navne i Bibelen er ikke som navne i vore dage, der bare skal være pæne og moderne og lette at stave. Navne i Bibelen er bestemmende for personen. Personen er gemt i sit navn. Den, som kender navnet, kender personen. Og han fik navnet Jesus, som betyder 'Gud frelser.' Og han levede virkelig op til sit navn; han blev det, hans navn betød: en frelser.

Her sidder vi nu ved det nye års begyndelse og skeler usikkert til to sider: Til det gamle år, fyldt som det blev med sorger og glæder, med nederlag og fejl og fald, fyldt med anklagens og dommens ord. Og nu møder vi så, efter årets afslutning, ét eneste ord: navnet Jesus: 'Gud frelser'. Når vores gamle forfædre stod i en vigtig afgørelse, plejede de at slå korsets tegn for sig med ordene 'I Jesu navn!' Sådan gjorde man, når man f.eks. skulle ud på en lang rejse, eller når man skulle begynde forårssåningen, eller når man på anden måde skulle i gang med noget nyt og betydningsfuldt. Man erkendte da sin hjælpeløshed og tegnede Jesu Kristi kors for sig med ordene: 'I Jesu navn!' Det samme vil vi gøre i dag. Når vi ser tilbage på det gamle år med alt, hvad det rummer, da véd vi ikke noget bedre end at tegne Jesu kors for vores ansigt og vores bryst, og sige: 'I Jesu navn!'

Måske husker nogle af jer fra jeres skoletid den glæde og forventning, man havde, når et gammelt stilehæfte kunne lægges til side. Et hæfte, hvor læreren havde sat lidt for mange røde streger, som mindede én om, hvor svært det var at stave rigtigt. Hvor var det dejligt at kunne lægge det gamle stilehæfte til side – det hæfte hvor man ikke rigtig var lykkedes med at skrive lige på linjerne – og nogen af jer kan også huske de blækpletter, der dekorerede siderne i hæftet. Åh, hvilken lettelse at putte det gamle irriterende stilehæfte ned i skoletasken og så begynde at bladre i et spritnyt hæfte. Ingen skæve linjer. Ingen røde bemærkninger og rettelser. Tænk at kunne begynde på en frisk – et helt nyt stilehæfte: 'I Jesu navn', det navn som er over alle navne. I hans navn finder vi frelse. Og 2023 er virkelig et godt nytår, hvis det bliver til et år i Jesu navn. Det navn som også vil være en frelser for dig i det nye år. Godt nytår!

UDFORDRINGEN

Hvad betyder det for dig, at Jesu navn betyder 'Gud frelser', når du tænker tilbage på året 2022? Og hvad betyder det for dig, at han også frelser i 2023?